

Szülők figyelmébe!

Gyermek fehérmű, készen és rendelésre, **harisnyák** előírással **sveici sapkák** és formaruhákhoz **zsinorozások** legolcsóbban

Iskolai idényre!

Pollák Testvéreknél

lós tanácsnok 8892, *Renkei* Lipót tanácsnok 10.256, dr. vitéz *Szabó Géza* 8274, dr. *Simkó* Elemér főügyész 8689, *Hegedűs* Antal árvaszerki elnök 7221, *Berezenczey* Domokos műszaki főtanácsos 12.905, *Fenyő* Lajos műszaki tanácsos 7361, *Scultétu* Sándor főszámvevő 10.131 pengő fizetéssel.

A vagyontulajlásban

a számvetőség az 1935. évi állapotot az 1913-i, tehát az utolsó békeév állapotával hasonlította össze. A városnak **69.121 hold** ingatlan van. Ennek az értéke 1913-ban 10.150.816, 1935-ben 13.823.425 pengő volt. A jövedelmező épületek értéke 4.474.704 pengő, illetve 15.816.724 pengő. Az *ingóvagyon* értéke (lettári tárgyak, állatállomány) 2.450.135, illetve 862.339, az *erdő és mezőgazdasági termények* értéke 7888, illetve 54.069, a kamatozó *takarékpénztári betétek* értéke 943.156, illetve 1206, a kamatozó *értékpapírok* 9.243.636, illetve 1.321.093, a kamatozó *követelések* 1.016.321, illetve 2.477.376, a *nekamatozó követelések* 2.608.905, illetve 3.023.804, a *jószágok és javadalmak* értéke 22.283.214, illetve 23.960.089, a *kegyuri* vagyon 1.525.444, illetve 5.628.144, az *alpok* 2.162.876, illetve 1.918.525 pengővel szerepel ebben a kimutatásban, az *üzemek* jelenlegi értéke pedig 1.294.127 pengővel.

A város összes vagyonának

az értéke tehát 1913-ban 91.658.029, 1935-ben 110.695.477 pengő volt és így a város *vagyon* **22 év alatt közel 19 millió pengő értékkel gyarapodott**. Ezt a vagyont terheli **14.023.761 pengő** hosszú lejáratú kölcsön, amelynek évi annuitása **1.034.185.96**. A város *függőkölcsönök* összege **9.736.241 pengő**. A város *összes tartozása* tehát **23.760.002 pengő**.

A kinyomtatott költségvetést egváelőre a pénzügyi bizottság tagjai kapták meg, a törvényhatósági bizottság többi tagja csak akkor kapja meg a saját példányát, ha a pénzügyi bizottság letárgyalta a számvetőség tervezetét és azon elvégezte a szükségesnek tartott változtatásokat.

Többezer ember vett részt a pusztaszéri Árpád-ünnepélyen

(A Délmagyarország munkatársától.) A hagyományos Árpád-ünnepséget vasárnap tartották meg Pusztaszeren, az Árpád-émléksobornál. Ide zárandokolt a környékről többezer ember, Szegedről is hosszú kocsisor indult el már reggel az ünnepség színhelyére, több városi autóbusz is szállította a közönséget Pusztaszere. Kivonult az ünnepségre a frontharcosok és a levének nagyobb csoportja is. Megjelent az ünnepségen vitéz dr. Imecs György főispán, aki megszakítva szabadságát, a Balaton mellől utazott Pusztaszere. Ott láttuk az ünnepélyen dr. Kozma György csongrádmezei főispánt, vitéz dr. Shvoy Kálmán, dr. Hunyadi-Vas Gergely és vitéz Váradny László országgyűlési képviselőket, dr. Csörgő Károlyt, Csongrádmezei alispánját, a szegedi egyetem és több más intézmény képviselőit nagyszámban.

Délelőtt 10 óra után kezdődött meg az ünnepség az emlékmű előtt szentmisével, amelyet Lepy Emil sándorfalvi plébános celebrált. Az ünnepi beszédet vitéz Váradny László mondta, rámutatott arra, hogy a magyar nemzet mekkora áldozatot hozott a nyugati kultúra emelése és védelme érdekében. Dr. Tóth Imre Pallavicini Alfons örgrófnak mondott köszönetet, amiért 30 holdnyi terület átengedett az egyesületnek, hogy az Árpád-ligetet megvalósíthassák. Végül dr. Hunyadi-Vas Gergely képviselő beszédet és hangoztatta, hogy a lesterharcnak meg kell szünnie, a szeri sikről Árpád szellemét kell szétvinni az országba. A felszólalások után a város, a környéki községek és az egyesületi kiküldöttek megkoszorúzták az emlékművet, majd ebéd volt a sátrakban. Itt vitéz dr. Shvoy Kálmán mondott nagyobb beszédet, amelyben annak szükségességét hangoztatta, hogy nemzeti zárandokhelyé kell fejlesztetni Pusztaszert.

Adófelszólamlási tárgyalások

Az I. számú adófelszólamlási bizottság

szeptember 10-én

reggel 8 órai kezdettel a következő fellebbezéseket tárgyalja (pénzügyi székület II. emelet 54.):

Schwartz Testvérek Széchenyi-tér 14. Központi huscsarnok Széchenyi-tér 11. Pázmány János Károlyi-u. 2. Tormay Mihály Tisza Lajos körút 22. Ribizsár Gyula Szentgyörgy-u. 4. Almási Sándor Szent István-tér 7. Sipos István Kálmán-u. 4. Rosmann Dávid Kárász-u. 8. Sandberg Henrik Széchenyi-tér 17. Knittel Konrad Kárász-u. 8. Rózsa Béla Kossuth Lajos-sugárút 5. Buday Lajos Széchenyi-tér 6. Dr. Fenyves M. Kornél Szentmihály-u. 1. Frankó Andor Dugoric-tér 1. Temesváry József Klauzál-tér 9. Nimis Antal Tisza Lajos-körút 46. Fischer Aladár Berzsenyi-u. 1a. Dr. Róth Miklós Kőlcsev-u. 11.

Iskolai cikkek

ISKOLAI FÜZETEK:

Elemi iskolai füzet 6 lapos minden vonalozásban 15 drb	—24
Zöld fedelt elemi iskolai füzet minden vonalozásban 8 lapos 5 drb	—24
KÖRZŐ, VONALZÓ, RAJZTÁBLA:	
Írónkörző	—18
Iskolai körző papirdobozban	—58
Egyenes vonalzó 10 cm	—04
Rajztábla negyedives	—74

DIAKSAPKÁK:

Klauzál Gábor gimnáziumi sapka	P 338
Baross Gábor gimnáziumi, v. főreál sapka	P 338
Piaristagimnáziumi sapka	P 338
Gyakorló polgári iskolai sapka	P 338
Madách-uccai polgári iskolai sapka	—98. —88

TINTA:

Antracén írótinta kerek üvegben	—20. —14. —10
Antracén írótinta szegletes üvegben	—18. —14
Fémtinta kék, lila, v. piros színben, kerek üvegben	—14

KÉRJE MOST MEGJELENT ISKOLAI ÁRJEGYZÉKÜNKET!

PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ RT.
SZEGED, CSEKONICS és KISS UCCA SAROK

masztodon szívósságával és egy oroszán hősiességével.

De most kegyetlenül rosszul érezte magát, a foga hideglelősen összekoccant. Gyomrát megfeküdte az idej liba is, amelyből három adaggal ta lált bevágni vacsorára.

Egve hagyta a lámpát, hogy betanulja a programbeszédet, amelyet nagy sokaság előtt, délelőtt fog elmondani a marhavásártéren. A tanulás nehezen ment. Kicsit nehézkes volt a fogalmazvány, — a vezér magántitkára készítette, a törtető Zakariás Marcel, aki üres óráiban újságíróskodik is. Cikornyás és sallangos mondatok, amik jól hatnak a vezércikkben, de nehéz elszavalni hordó tetejéről, zúgó paraszti tömegek előtt. A vezér elaludt magolás közben. Már a hasára tüzött a nap, mire fölébredt. A marhavásártérről idáig zengett a gyülekező nép egyre erősödő moraja.

— Öltözzünk — horkant fel a vezér. — Hej a cipőmet gyorsan!

Odakünn kínos lőtás-futás és szaladgálás. Ijesztő másodpercek mulnak el. Senki nem mer a szobába lépni, hiába nyomja a csengőt vészes idegességgel a vezér. Végre megjelenik a kis Vica, a Vendégfogadó tizenhétszentes csöppnyi szobalánya és testben-lélekben megtörve, halottféhér arccal jelenti, sirástól fojtogatott hangon:

— A cipőt ellopta valaki a küszöbről, ahova pucolásra kij tetszett készíteni.

A vezér feüvölt. Hangja a megsebzett elefánté, amelyet mérgezett dárdá ormányon ért.

— A cipőmet! — ordította. — Mindenkit megölk, ha a cipőm elő nem kerül!

Ujabb szaladgálás. Kínos másodpercek. Vica elő sem került többé, helyette a szállodatulajdonos, a főkabajszu Kiss Gerő nyit be, hogy magyarázatokkal szolgáljon a kínos ügyhöz.

— Nem valószínű, hogy a cipőt az ellenpárt orozta el. Az éjszaka kocsival, lóval sok idegen

vásáros nép megfordult az udvaron. Valami külfeléről idevetődött csozé lehetett a tolvaj.

Közben Csiszlik is előkerül, verejtékező homlokát törölgetve. Megrökönnyödéssel értesül a törtétekről, de készséggel vállalkozik arra, hogy cipőt vásárol a vezérnek a boltban.

— Hányas számú cipőt viselsz, Elemér?
— Negyvennyolcas! — makogta a vezér. De ludtalpbetéttel!

Csiszlik arca fölragyogott. Negyvennyolc, ez igen jól hangzik politikai püzdelmekben és növelni fogja a jelölt népszerűségét, he megtudja a nép, hogy a vezérnek negyvennyolcas számú lába van. De később elborult az arca. Nehéz lesz ilyen óriáscipőt találni a városkában.

Balsejtelve nem csalta meg. Félórás keserves hajszá, lőtás-futás után, üres kézzel érkezett vissza.

— Baj van... az itteni cipészek nincsenek be rendezkedve ilyen emberfölötti méretekre.

— Mit csináljunk! — sopánkodott a vezér. Mész-láb csak nem járulhatok a nép elé, mint valami vezeklő királyné.

Ezrekét költött ime... és el fog csuszni egy cseresznyemagon. A marhavásártérről idáig hangzik a nép lelkes éljenzése és ő itt áll harisnyában, megcsupaszítottan. Elgondolkozva ráncolta össze vékony szemöldjét.

— Hopp, megvan! — kiáltott föl. — Sürgönyöznifogok hü titkáromnak Zakariás Marcellnak, hogy küldjön gyorsan cipőt... ha kell, repülőgépen is. A költség nem számít.

Mindig a gyors elhatározás és a tett embere volt. Ez segítette ki mindig a borszakmában vitt nehéz harcokban. A sürgöny elment és negyedóra múlva megjött a biztató válasz. A titkár pilótát fogadott föl és már utban is vannak Árdánfalva felé. Félóra múlva kikötnek ott a vezér cipőivel.

Borbély jött, aki sietve megborotválta a vezér, akinek ujjabb remény költözött a szívébe.

— Éljen Mém Maróth Elemér — harsogott megszűröl. Éljen a mi szeretett képviselőjelöltünk!

— Lássuk a vezért!

De motorberregést még mindig nem hallani a kék levegőegben és nem jön a megváltó küldönc, lefelé billegő fehér szárnyakon. Ehelyett ujjabb távirat érkezett. A pilóta kényszerleszállást volt kénytelen végezni Fegyverneken. A cipőszállítás expedició megrekedt.

A vezér örjöngeni kezdett. A ruhafogásokat tépdeste ki a falból vezett haragjában, mint a dühöngő fenevad. Alig hallotta meg, hogy az ajtón kopogtattak.

— Meghoztam a cipőket — kukkantott be a szobába egy sunyi kinézésű parasztleány.

Köntös Jókának hívták, ahogy szerényen megnevezte magát. Borostás ábrázatu rosszképi fickó. A kora is egészen bizonytalan, valahol a negyven és a hatvanöt év között.

A vezér kábultan pillantott föl. Megjötték a cipők, amelyek érthetetlen módon eltűntek a küszöbről.

— Hol találtad? — kiáltott föl rekedten az örömtől.

— Én magam loptam el.

— Ugyan! — horkant föl a vezér, mig szeme vad villámot lövelt. És mi vitt arra, hogy visszahozd?

— Igy kívánta a becsület! — morogta a leány. Megtudtam, hogy az ur Kókára való... és én magam is nagyon szeretem a lencsét!

Eliramlott... szelgyorsasággal, mielőtt átvehette volna megillető jutalmát, vészes irányu rugás formájában, amelyet a vezér készült kiutalni számára, negyvennyolcas számú, elefánti erőt rejtető talpaival.